

maand: september
jaar: 2012
nr: 17

GCL - BERICHTEN

Voor(zitters)woordje

Nu deze GCL-berichten in de bus vallen, zit de vakantie er allicht op. De school is weer gestart, het werkritme is weer een versnelling hoger geschakeld en we zijn weer beschikbaar voor diverse extra activiteiten die onze agenda voor we het goed en wel beseffen doen uitpuilen.

Toch is het goed om nog even stil te staan en terug te blikken. Voor ons was de vakantie een beetje anders dan de vorige jaren. De traditionele zee hebben we ditmaal ingeruild voor de bergen. Onze kinderen hebben zich even goed geamuseerd in de clubs, terwijl mijn vrouw en ik onze hoogtestage konden verder zetten tot 3.000 meter en adembenemende zichten mochten ontdekken.

Tegelijk was de vakantie niet zo anders. Ook nu weer beseffen we hoe belangrijk en zinvol het is om even halt te houden, te genieten, gewoon even zorgeloos te zijn. Om terug te blikken en ons kompas wat te oliën – de automatische piloot even uit te schakelen.

Van op de berg is het makkelijker te zien waarover je je te druk maakte, en waaraan je misschien te snel voorbij ging. En het doet je zien wat je het meest mist in het dagelijkse leven. Het is vreugdevol om weer je fundament te zien en de stijgwinden te voelen die je kunnen dragen om te doen waar je goed in bent. Meer resultaat met minder inspanning. Een beetje contemplatie in de actie maakt de actie zoveel lichter en zinvoller. Dit is waar ook GCL probeert aan bij te dragen. In 2013 bestaan we 450 jaar; maar de opdracht blijft even zinvol. Ook in Syrië, waarover meer in deze berichten.

Ivo Raskin, voorzitter GCL - Vlaanderen.

Wat verlang je?

Samen met vele anderen had ik het geluk op de Brondag van 9 oktober 2011 in de Oude Abdij te Drongen de lezing van Pieter-Paul Lembrechts s.j., de nationale kerkelijk assistent van GCL-Vlaanderen, te mogen beluisteren over 'Het verlangen – met Ignatius als gids'. Dit is een onderwerp waar we allen zonder onderscheid mee te maken hebben, maar het werd gebracht vanuit een ignatiaanse invalshoek. Hierna volgen enkele treffende hoofdgedachten uit deze rijk gestoffeerde voordracht.

Verlangen is het gevoel van een zekere leegte, een tekort, én tegelijk het vermoeden dat er een vervulling bestaat voor dat tekort. Verlangen verlangt vervuld te worden. Volgens een andere opvatting komt het verlangen veeleer voort uit een gevoel van overvloed. Het is een vitale, expansieve kracht die zich wil uiten. Verlangen wil leven en leven voortbrengen.

Verlangen en verlangens

Naast de kleine, materiële en op korte termijn te bevredigen verlangens zijn er de grote verlangens, die vaak langdurig gekoesterd worden en meer verweven zijn met onze persoon, bijvoorbeeld het verlangen naar de geliefde, of het verlangen van Ignatius naar eer in de eerste periode van zijn leven. Onder al die verlangens, kleine en grote, gaat echter een dieper verlangen schuil, het oerverlangen. Dat diepere verlangen is oneindig. Daarom kan het slechts vervuld worden door de oneindige God.

Het diepste verlangen van de mens is een verlangen naar God, treffend verwoord door Augustinus in zijn *Belijdenissen*: 'U hebt ons geschapen naar U toe, en rusteloos is ons hart totdat het rust vindt in U.' Het *Uitgangspunt en fundament* in de Geestelijke Oefeningen van Ignatius bedoelt hetzelfde: 'De mens is geschapen om God te loven, eerbied te bewijzen en te dienen' en 'Het enige wat wij moeten verlangen en kiezen is wat ons dichter brengt bij het doel waarvoor wij geschapen zijn.' Ook in de Bijbel staat het Godsverlangen centraal, zie

bijvoorbeeld Psalm 63: 'God, mijn God, ik zoek naar U. Al wat ik ben is dorst naar U.' Dit verlangen naar God zal nooit helemaal vervuld worden, maar wordt wel steeds heviger. Terwijl het ideaal van het boeddhisme is het verlangen te doden, streeft het christendom ernaar het te intensifiëren.

Het verlangen uitspreken

Aangezien ons diepere verlangen vaak onbewust blijft, komt het erop aan het te benoemen om er duidelijkheid over te verkrijgen. Daarom wordt ons in de Geestelijke Oefeningen aangeraden elk gebed te beginnen met 'de genade te vragen die ik verlang'. Meestal vragen wij ons af wat God van ons verlangt, maar Ignatius zegt ons dat wij aan God mogen vragen wat wij van God verlangen. In het evangelie vraagt Jezus aan de blinde Bartimeüs: 'Wat wilt u dat Ik voor u doe?' (Mc 10,51).

Ons verlangen onder woorden brengen is de eerste stap naar de vervulling ervan. Het verlangen dat ik uitspreek moet wel echt zijn en niet te algemeen geformuleerd, anders werken de Geestelijke Oefeningen niet. Ik moet de genade vragen die ik verlang, maar het blijft een genade, d.w.z. alleen God kan het mij geven. De spiritualiteit van Ignatius neemt het menselijke verlangen ernstig. Ignatius zegt niet: 'Zo is het, dit moet je geloven, dit moet je doen', maar hij vraagt: 'Wat verlang je?'

Het verlangen ordenen

We kunnen natuurlijk niet zomaar op elk verlangen ingaan. Het verlangen heeft uitzuivering nodig, 'ordening' zegt Ignatius. Wie Christus wil volgen komt na een tijdje meestal wel tot de verlangens die in de ignatiaanse Oefeningen geformuleerd zijn. Die verlangens zijn in overeenstemming met de stof (zonde, Jezus volgen, het lijden van de Heer, de verrijzenis) die in de respectieve weken van de Oefeningen beschouwd wordt. In de Geestelijke Oefeningen gebeurt de ordening van het verlangen door de contemplatie van het leven van Jezus en door de onderscheiding van de geesten. Bij die onderscheiding wordt nagegaan welke verlangens aansluiten bij ons diepere verlangen en welke niet. Zo ervoer Ignatius dat het overdenken van de gestrengheden verricht door heiligen hem blijvend troost bood, in tegenstelling tot het verwijlen bij de dingen van de wereld, wat hem slechts kortstondige vreugde verschafte. Aldus leerde Ignatius te onderscheiden door welke geest hij bewogen werd, die van de duivel of die van God.

Voor een gesprek

1. Kan ik een rangorde aanbrengen in mijn verlangens: kleine en grote verlangens, oppervlakkige en diepere verlangens? Kan ik ook mijn diepere verlangens onder woorden brengen of vind ik dat moeilijk? En mijn diepste verlangen, dat onder al die andere verlangens zit, kan ik daarbij komen?
2. Ignatius raadt aan bij het begin van elk gebed je verlangen uit te spreken: 'Aan God onze Heer vragen wat ik verlang.' Doe ik dat?
3. 'God heeft mij het eerst bemind': wat betekent die zin voor mij?

We kunnen leren goed om te gaan met het verlangen en de valstrikken te vermijden:

- enerzijds het verkeerde of te veel verlangen; anderzijds – wat subtieler is – te weinig verlangen of het verlangen laten uitdoven (zoals in relaties slechts weinig investeren uit angst om gekwetst te worden);
- alleen maar door anderen of de maatschappij opgedrongen verlangens volbrengen;
- geen rekening houden met de noden van anderen;
- angst dat God ons iets zou vragen wat we niet verlangen.

Verlangen en verlangd worden

Een hoofdgedachte in de Bijbel is dat de mens naar God verlangt, maar in de Bijbel staat evenzeer dat God naar de mens verlangt. Zo verlangde Jezus, die in de eerste plaats gekomen is voor de mensen aan de rand van de maatschappij, te gast te zijn bij de tollenaar Zacheüs (Lc 19,5). God verlangt zodanig naar de mens dat hij een van ons is geworden (incarnatie). De liefde van God komt echter eerst, zo leert ons Johannes: het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad (1 Joh 4,10). God heeft ons het eerst bemind. Ignatius leert ons in zijn vijftiende aantekening van de Geestelijke Oefeningen dat we niet te veel moeten kijken naar ons eigen zoeken naar God, want 'dat de Schepper en Heer zelf zich meedeelt aan de ziel die Hem genegen is'.

Er zijn dus twee bewegingen: aan de ene kant zoekt de mens naar de zin van zijn leven, zoekt hij God met al zijn krachten – aan de andere kant ervaart hij een beweging naar zich toe, ontdekt hij dat God al op zoek is naar hem. Op het einde van de Geestelijke Oefeningen, in de *Beschouwing om tot de liefde te komen*, wordt de mens aangeraden als antwoord op de van God ontvangen weldaden (eerste beweging) na te gaan wat hij aan God kan aanbieden en geven (tweede beweging).

Bij wijze van conclusie kan gesteld worden dat de Geestelijke Oefeningen een echte leerschool zijn om goed met onze verlangens om te gaan.

Luc Buffel
lid van GCL-groep Nescio

In het kader van onze IgnAN-reeks, laten we jullie in deze GCL-berichten kennis maken met UCSIA, het Universitair Centrum Sint-Ignatius Antwerpen.

Het Ignatiaans Apostolisch Netwerk is in Vlaanderen in 2008 opgericht als samenwerkingsverband tussen instellingen en werken die historisch gegroeid zijn uit het apostolaat van de jezuïeten.

Ook GCL-Vlaanderen is lid van IgnAN.

'Het Universitair Centrum Sint-Ignatius Antwerpen (UCSIA) komt voort uit de vroegere jezuïeteninstelling UFSIA (De Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen was van 1965 tot 2003 een Belgische universiteit. In 2003 ging ze op in de UA, Universiteit Antwerpen.) Het is een onafhankelijke VZW opgericht door de Sociëteit van Jezus en leden van de vroegere UFSIA.

UCSIA zet de jezuïtische academische traditie verder in Vlaanderen en in de Antwerpse regio. Het wil een hoogstaand multidisciplinair forum zijn dat academische reflectie, vorming en dienstverlening ondersteunt en stimuleert over thema's die bijzondere gestalte geven aan de christelijke levensvisie om aldus dienstig te zijn aan het geloof en bij te dragen tot een meer rechtvaardige samenleving. UCSIA werkt in het perspectief van een christelijke levensbeschouwing in een geest van openheid en verdraagzaamheid, samen met de leden van de Sociëteit van Jezus en de leden van de Antwerpse universitaire gemeenschap.

De klemtoon in de werking van UCSIA ligt op internationale multidisciplinaire academische projecten die passen in de missie en die het universitair onderwijs, het onderzoek en de dienstverlening ondersteunen, in het bijzonder van de Universiteit Antwerpen.

Die projecten geven impulsen aan andere projecten die gericht zijn op de belanghebbenden in de Vlaamse regio, in het bijzonder de Antwerpse universitaire gemeenschap, de kerkgemeenschap, het onderwijs, de beleidsverantwoordelijken en het sociaal-economische en sociaal-culturele middenveld.

UCSIA brengt deze missie in de praktijk door onder andere:

- * een zomercursus voor jonge vorsers en doctoraatsstudenten met toonaangevende experts als docenten
- * internationale academische workshops
- * het ondersteunen van een Europees netwerk van academische instellingen en centra voor sociale actie met een ignatiaanse inspiratie
- * een leerstoel bij de Universiteit Antwerpen
- * seminars, congressen en lezingen voor een Nederlandstalig publiek.

Meer info op www.ucsia.org.

Een folder van het programma september 2012-januari 2013 kan aangevraagd worden: marijke.celis@ua.ac.be.

Op de koffie met Ann Testelmans

We gaan op de koffie bij Ann Testelmans die met ons deelt over het groeiproces van gelovig in het leven te staan.

Het is zo dat gelovig-zijn voor mij nu iets anders betekent dan pakweg dertien jaar geleden. 1999 was het jaar waarin ik mee ging op de Loyola-tocht. Ik was toen 24 jaar en zeer introvert, maar had een zeker religieus aanvoelen waar ik alleen geen blijf mee wist.

Na de tocht voelde ik mij gesterkt om mijn geloof blijvend te laten inspireren door tal van ontmoetingen binnen en buiten de ignatiaanse familie.

Aan de buitenkant kunnen mensen aan mij zien dat ik een stuk extravert geworden ben. Dit schrijf ik toe aan mijn gelovige groei. Vooral de bevestiging die ik bij medegelovigen en in gebed mocht ervaren dat er niks mis was met mijn aanvoelen, hebben me zelfvertrouwen gegeven, niet alleen als gelovige, maar ook als persoon. Als jongere verwachtte ik spectaculaire en diepe belevingen en wachtte ik ongeduldig op een doorbraak of bekering. Door daadwerkelijk in de boot te stappen en me te openen voor het onverwachte zijn er inderdaad al intense momenten geweest van vreugde en verdriet. Toch verloopt het allemaal minder groots en ambitieus naarmate ik het wonder van het gewone meer en meer leer smaken als een subtiel proces.

Dit proces vond goede aarde om te groeien toen ik in de advent van 2006 aanklopte bij 'Samen in Vreugde'. Deze beweging waakt er sterk over om ieders talenten zoveel mogelijk aan bod te laten komen. In het begin was er veel aarzeling bij mij, telkens ik werd uitgenodigd om een concreet engagement op te nemen. Maar de vreugde die het me gaf, maakte elke volgende stap gemakkelijker.

Zo werd ik mede-verantwoordelijk voor de rubriek 'Even Stilstaan', die we dagelijks verzorgen in de krant *Het Belang*

van Limburg. Het is niet meer dan een cursiefje, in de rechterbenedenhoek, op de pagina van de overlijdensberichten. Samen met een werkgroep van schrijvers streven we ernaar om te midden van de toch wel druk te noemen media, een verpozing aan te bieden, vanuit gelovig standpunt, soms kritisch, maar vooral bemoedigend en ingaand tegen het scepticisme en fatalisme.

Voor mij persoonlijk was het in eerste instantie een ietwat veilige manier om van mijn geloof te getuigen. De stukjes zijn immers anoniem. En ik verwoord gemakkelijker op papier op welke manier God me aanspreekt. Maar doordat ik na verloop van tijd de taak kreeg toevertrouwd om het geheel wat te coördineren, kwam er toch meer verantwoordelijkheid aan te pas. Door dit engagement ben ik veel sterker gaan nadenken over hoe we het best over geloof communiceren. Het schrijven biedt mij een bedding om naar buiten te laten stromen wat me ten diepste beweegt. Een worsteling die me vaak onrustig maakt. Ik heb geleerd mijn stilzwijgend karakter eerder als een middel te zien dan als een hindernis. Ik voel me er goed bij om zomaar stil aanwezig te zijn bij het bestaan. Maar soms heb ik van het zwijgen genoeg en wil ik nu eens echt zeggen vanuit welke Liefde ik leven wil. 'Even Stilstaan' kwam voor mij dus eigenlijk als een zegen. Ik ben er dagelijks mee bezig, probeer het soms recht te houden, maar 'Even Stilstaan' houdt ook mij recht, niet alleen door de voldoening die het me schenkt, maar ook door het feit dat het mij verplicht en terugroept tot trouw aan de Bron, van waaruit alles ontspringt. Ik ontvang de stukjes die de schrijvers me toesturen als dagelijks brood en meer dan eens schrijft iemand iets wat me op dat moment persoonlijk raakt of wat ik juist nodig had omdat ik er mee vast zat in mijn persoonlijk geloofsleven. Een knipoogje van hierboven. Om niet voor mezelf te houden, denk ik dan. Het klaarmaken voor verzending is dan nog maar een kleintje, terwijl ik voordien alweer eens vreesde in dagelijkse sleur te vervallen...

*Ann Testelmans
GCL-groep Carpe Deum*

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin – Warotstraat 19A - 3020 Herent – 016/68 01 51 – info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts s.j. – Drongenplein 26 – 9031 Drongen – 09/216.64.27 – pp.lembrechts@oudeabdij.be

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts s.j., Ann Sieuw, Cecilia Vanneste (gcl-berichten@telenet.be)

Vormgeving: Pascal Veeckman

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50).

GCL-rekeningnummer: 446-6611671-97 (Nederland: IBAN-nummer: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB)

GCL-berichten

maand: september

jaar: 2012

nr: 17

Hoe beleven Christenen en GCL de oorlog in Syrië?

Dit was de vraag die ik een drietal maanden geleden stelde aan de voorzitter van de GCL (CVX) in Syrië, Antoine Taoutel.

Aangezien het antwoord wat te lang was voor publicatie, heb ik het wat samengevat met hier en daar een vermelding van de originele tekst (we citeerden en lieten de fouten er in staan).

Ik zou hierbij een oproep willen doen aan alle GCL-leden om mee te voelen en te bidden met onze vrienden in GCL-gemeenschappen elders in de wereld. Ze zijn ons dankbaar om gedragen te worden door de wereld-GCL.

Ann Sieww, GCL-groep YES en eurolink.

Syrië voor de oorlog

Syrië is de bakermat van het christendom. Paulus bekeerde zich op de weg van Damascus. De oudste christelijke gemeenschappen en tradities zijn in Syrië terug te vinden.

In Syrië bestaat een grote solidariteit tussen de minderheid van christenen en de moslims. Het is dan ook moeilijk voor ons, christenen, te begrijpen dat het westen – Amerikanen en onder andere ook de Fransen o.l.v. Sarkozy- ons oproept het land te verlaten en naar Europa te emigreren om Syrië aan de moslims over te laten. De problemen in ons land, zoals corruptie of economische problemen, zijn niet groter dan elders. We zijn dus in een vrij onverwachte revolutie terecht gekomen.

De Arabische lente

Onder het mom van de democratie en de rechten van de mens helpt iedereen mee aan de ondergang van ons land. We zijn de speelbal van enerzijds Russen en Amerikanen en anderzijds Sjiïeten en Soennieten geworden. Ze steunen militieën en we krijgen ook foute berichtgeving in de media. :*“Chaque canal cite des mensonges devant les téléspectateurs diffusions de fausses nouvelles et fausses informations. »*

Huidige toestand in Syrië

“Les CVX a Homs ont fui leur maison qui se sont vides par peur a cause des affrontements entre les deux armées. Même que les cadres de l’insurrection ne sont pas radicaux et certainement pas anti chrétiens

A Homs les militants payées par l’extérieur sont parvenus a expulser 90% des chrétiens. Se sont rendus de maison en maison obligeant les habitants a s’enfuir sans leur donner le temps de prendre quelque chose avec eux. Les pères jésuites ont accueilli nombreuses familles musulmanes chrétiennes dans leur couvent et ont vécu avec le père Frans une vie de communauté.

Si nous suivons les événements contemporains ils sont tragiques et portent d’immensité de douleur. La coalition anti syrienne veut déstabiliser la Syrie.

De oppositie weigert de dialoog met het huidige regime. Burgers worden door onbekenden verplicht aan de wreedheden deel te nemen en raken hiervan enkel bevrijd door deel te nemen aan moord, sabotage, vernieling.

De media

“L’opinion publique internationale est mal informée puisque les medias prennent très clairement partie en faveur de l’opposition et ne disent jamais rien de bon sur le régime. De nombreux medias amplifient les événements en donnant une fausse impression. ... L’intoxication et le manque d’honnêteté dans les medias sont vraiment destructeurs »

Hoe deze volkerenmoord vermijden?

Van Europa verwachten we een neutrale houding, en zeker geen aanmoediging aan de christenen om het land te verlaten. De overgrote meerderheid wil het huidige regime dat de samenleving tussen christenen en moslims garandeerde, behouden in plaats van een fanatiek regime dat er zou plaats nemen.

Als christenen blijven we bidden om vrede, dialoog om de eenheid met onze Syrische broeders te vrijwaren. Laten we samen ook bidden voor de vele gesneuvelden, de veiligheid, de vrede en de heropstanding van Syrië.

CVX Syrië, Antoine Taoutel, président.

HERINNERING

Hier een geheugensteuntje! Voor de ledenbijdragen werken we per schooljaar (september 2012-augustus 2013). Een aantal ledenbijdragen zijn op heden nog niet betaald. Wie wel reeds betaald heeft, hoeft niet verder te lezen.

Wellicht zijn betalingen niet het eerste aandachtspunt in de zomervakantie.

In de GCL-berichten van juni vinden jullie meer gedetailleerde uitleg over onze uitgave en steun. Mogen we er dus a.u.b. op aandringen om uw lidmaatschap te hernieuwen door storting van:

- €25 per persoon voor gewone GCL - leden
- €6 voor niet-GCL-leden die enkel de GCL-berichten willen ontvangen (België)
- €7,5 voor niet-GCL-leden die enkel de GCL-berichten willen ontvangen (Nederland)

op rekeningnummer BE54 4466 6116 7197 BIC: KREDBEBB

De eventuele gift naast bovenvermelde bijdrage zullen we gebruiken voor onze opleiding van nieuwe groepsbegeleiders en voor steun aan arme landen voor deelname aan het GCL-wereldcongres in Beirut 2013 (Libanon).

In naam van de stuurgroep alvast bedankt voor de betaling.

Luc Buffel
penningmeester GCL - Vlaanderen
lid van groep Nescio

Hier een dankwoordje aan Pater Bob Jansen die enkele maanden geleden gestorven is. Bij de uitvaart heeft het zo geklonken:

Vanuit ***Samen in Vreugde*** willen we u graag danken pater Bob.

- Voor de wijze waarop u met de kinderen en jongeren omging
Een 16 jarige zei spontaan: "Pater Bob was een moderne pater die begreep je tenminste."
- Voor uw actueel op de hoogte zijn van alles wat er in de kerk en politiek en op het voetbalveld gebeurde. U bleef geestelijk jong.
- Voor uw steeds bemoedigend duwtje in de rug. Allez vooruit!
- Voor uw manier van kijken naar gebeurtenissen. Uitzichtloze situaties kende u niet. Vol humor kon u zeggen: "De heilige Geest is immers altijd optimistisch".
- Voor uw altijd aanwezig zijn op onze samenkomsten, op een sterke indringende wijze als priester-jezuïet. Het laat onuitwisbare vreugdesporen na.
- Voor uw meebouwen aan de gemeenschap van Samen in Vreugde. Als een veelkleurig lint wist u mensen met elkaar te verbinden in de vrijheid van de kinderen Gods.
- Voor uw gewortelde liefde in de drie-ene-God voor zovelen.
- Dank u wel pater Bob. Eens volgden wij u in de ballon hoog aan de hemel. We hopen dat u ons nu blijft volgen... vanuit de hemel!

Hij wil me mooi maken, als weleer

Ja, wek mijn ziel en mijn hart.
Maak mij mooi. Kom, was mij de ogen
en het stof uit mijn haar en mijn hart.
Spreek mij toe met je eeuwige woorden.
Wek mijn hart uit het stof.
Licht was ik toch in de aanvang,
bij het begin van de weg.
Jij was daar en mijn tuin
was vol van lente. Zo stil
was je daar, en uitbundig soms
als de wind in de boom.
En schoon, schoon was ik; helder
mijn ogen en zacht, zacht
mijn gezicht. Jij was daar
en de wereld lag open.
Kom, spreek mij toe
als weleer. Ik zal leven
en opstaan; mij kleden
in mijn beste gewaad en omgaan,
een feest door de straat!
Ja, je vogels, hun lied leggen ze neer
als ik kom. Want Jij,
met je woord en je hand
wekte mij weer tot het Licht.
Kom, wek mijn ziel en mijn hart.
Maak mij mooi.
Kom, was mij de ogen.

Emanuel d'Alzon